DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 9den SEPTEMBER, 1826. N. 33

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Dat wy noodig en dienstig hebben geoordeeld, tot informatie en narigt van alle wettig geconstitueerde Collegien en andere belanghebbenden in deze kolonie, hierby kennelyk te maken dat de Joodsche Gemeente alhier, overeenkomstig eene deswege by ons ontvangene aanschryving van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, voortaan den naam van Nederlandsche Portugesche Israëlitische Hoofd-Synagoge zal voeren.

Gedaan op Curaçao den 4den September 1826, het dertiende Jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 5den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 8sten September 1826

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 21 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 6den September 1826.

OM wettige redenen zyn Bestuurderen des Curaçaosche Departements der Maatschappy tot Nut van 't Algemeen genoodzaakt, om de Algemeene Vergadering dezes Departements uittestellen tot Woensdag den 20sten dezer maand.

Namens Bestuurderen des Departements.

N. ANSLYN, Sec.

BERIGTEN UIT COLOMBIA.

De laatste berigten uit Colombia komen hierop neder: Den 8sten Aug. verzamelde zich by na de gansche bevolking van Puerto Cabello vóór het huis van den chef der Municipaliteit, vervullende de aanleendende straten en schreeuwende luidkeels: Leve de Federatie van Venezuela! Toen gemelde heer hen liet vragen wat zy van hem begeerden, hoorde hy niets dan Federatie! Federatie! wy willen een Federatief gouvernement hebben! Hierop vergaderde dan ook de Municipaliteit des avonds om acht ure en besloot om aan den onstuimigen wil der gansche bevolking te voldoen door eene acte uittevaardigen, waarin zy de Federatie van Venezuela proclameerde, welke acte in de *El Colombiano* van den 16den Augustus geplaatst is. De inwoners der stad na dat hunne begeerte ingewilligd was, gaven zich over aan eene uitbundige vreugde en enthusiasmus, terwyl er een deputatie afgevaardigd werd aan het civile en militaire opperhoofd van Venezuela, ten einde zyne goedkeuring te verwerven, zoo wel voor Puerto Cabello als andere steden welke haar voorbeeld zouden volgen.

Het schynt dat de gematigde party der inwoners van Caracas ontevreden is over deze acte der Municipaliteit van Puerto Cabello, en niets willen beslist hebben voor de aankomst van den President Verlosser en tot de byeenroeping der groote conventie van Colombia, terwyl een andere party meer beethoofdig, Puerto Cabello wil navolgen alvorens de aankomst van Bolivar aftewachten. Deze gebeurtenissen hebben volgens mondelingsche berigten een zeer nadeeligen invloed op den handel aldaar, en de troepen te Caracas zyn zoo wel des nachts als des daags onder wapenen, waarschynelyk om eene volks oploop voor te komen.

Te Carthagena schynt volgens de geest der publieke nieuwspapieren de zucht tot een Federatief gouvernement even zoo sterk te zyn als in Venezuela, wyl men in deze nieuwspapieren zoo openlyk het doel van Paez durft verdedigen en de proclamatie van Bermudez van den 16den Mei te Cumana afgevaardigd afkeuren en laken.

Brieven van de Vaste kust melden, dat een weinig tyds na den opstand te Valencia, de generaal Paez depeches van Bolivar ontvangen heeft, waarin gemeld wordt: dat Paez gerust naar Bogota moest gaan, dat alles reeds bemiddeld was, dat Bolivar zelve hiervoor instond, dat de oproeping slechts pro forma was, en dat hy tot zyn departement zou terug keren enz. Waren deze depeches eenige dagen vroeger aangekomen, dan ware er niets gebeurd van opstand of scheiding, doch nu was Cæsar over den Rubicon getrokken: er was geen verhelpen meer aan.

Bolivar beantwoordende een brief van J. Lancaster, welke om onderstand had gevraagd, voor het oprigten van kweekscholen van onderwyzers in Columbia, meldt uit Lima den 7den April, dat de tegenwoordige staat der schatkist in Peru niet toelaat om aan het oogmerk van het Congres te voldoen en een millioen dollars tot nuttige inrigtingen in Colombia te besteden.

UITTREKSELS VAN ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

Augustus 2.

De Fransche nieuwspapieren behelzen, dat het aan een groot gedeelte der helden van Missolonghi gelukt is, zich door den vyand eenen weg te banen naar Athene, welke stad zy tegen hunne overheerschers willen helpen verdedigen, die alle toestel maken om derzelver wapens tegen gemelde stad te wenden. Het schynt dat men te Athene sedert den val van Missolonghi, alle pogingen wil vernieuwen voor den stryd der Grieksche onafhankelykheid. Wy hopen dat men zal streven om de Fransche inschryvingen voor de Grieken te evenaren. Waarom was het overschot van £10 000, dat bestemd was voor Lord Cochrane en ongebezigd gebleven niet aan de Grieken toegezonden geworden; en waarom wordt hetzelve thans niet gezonden? Het leven van duizende Kristenen zou hierdoor zyn gespaard geworden. De geruchten wegens onlusten in Rusland en de bemiddeling van Engeland worden onophoudelyk herhaald; maar het is vruchteloos voor de Grieken om op hulpe van Rusland of Engeland te vertrouwen. Neen! Griekenland moet op hare eigene krachten vertrouwen.

Augustus 9.

Londen, 19*den Juny*.—De Rhynsche West Indische Kompagnie, gevormd onder het *opzigt* van het Pruissische gouvernement, heeft thans een verslag van hare zaken in het licht gegeven, sedert het begin af van 1823 tot in het begin van dit jaar. Het is een geschrift van groot gewigt, beschouwd uit een kommercieel oogpunt, byzonderlyk in het tegenwoordigen tydstip, en hetwelke een der voornaamste oorzaken aan den dag legt, welke onzen handel stremt. De Kompagnie berigt ons dat zy, gedurende de laatste verschrikkelyke crisis niet meer verloren heeft dan de som van 1,100 pattienjes; dat hare kommercieele zaken in Meziko en in Zuid Amerika in bloei zyn en worden zeer uitgebreid, maar dat zy in Hayti niets goeds kon uitregten, en heeft gevolgelyk hare establissementen al daar doen opbreken. Na een deficit van 2½ pro cent. op de aandeelen, welke haar kapitaal uitmaken betaald te hebben, bleef zy met een surplus van 25 000 pattienjes, met welke, en eene grootelyksch uitgebreide hoofdsom zy voornemens is een nieuw kommercieel establissement te vormen; en onder andere is hare aandacht byzonderlyk gerigt op Sincapore, welk depôt naar hare verwachting zeer geschikt zal zyn voor Duitsche manufakturen. Dus komt er eene andere magtige mededingster met ons optreden in die markt. De Kompagnie berigt ons tevens, dat hare *vermeerderde resoursen* haar instaat stelt, om hare aandacht naar de markten van China en Hindostan te kunnen wenden; en eindelyk dat zy verwacht de kooplieden der Vereenigde Staten van Noord Amerika uit de meel markt van Buenos Ayres te verdryven.

De uitvoer der Kompagnie in 1825 beloopt op 1,737,860 pattienjes, eene som, welke byna gelyk is, aan het gansche bedrag der uitgevoerde gedurende de drie voorgaande jaren. De Kompagnie beroemt zich dat de *Acht* vaartuigen, *geheellyk* voor hare rekeningen met goederen geladen, vier er van "Engelsche" waren; en dat onder het getal der vaartuigen, gedeeltelyk met goederen voor de Kompagnie bevracht, ook vele Engelsche waren. Het is eene ernstige zaak te bemerken dat Britsche vaartuigen, vrachtschepen worden om vreemde goederen van vreemde markten naar Britsche en vreemde markten te voeren, in plaats om als voor dezen, in het vervoeren van onze eigene goederen gebezigd te worden.

Het berigt van de Kompagnie, na aangetoond te hebben het belangryke van deze taak van handel voor Duitschland, vervolgt aldus:

"Het grootste gedeelte der uitgevoerde goederen is de voortbrengselen van Duitschland.—Elk millioen pattienjes welke de vreemdelingen ons betalen voor onze koopwaren geeft bezigheden aan byna 5000 handwerklieden voor het gansche jaar, en is de middelen om byna 20 000 zielen in ons land te onderhouden. Deze daadzaak alleen bewyst genoegzaam, dat eene niet zeer aanzienlyke som, welke handel en nyverheid in omloop houden van meer waarde is ter bevordering der welvaart van de natie dan de millioenen welke in fondsen verhandeld worden."

Een brief van Rome, gedagteekend 22sten Mei, meldende wegens de ziekte van den koning van Napels zegt: er loopen verschillende geruchten wegens den aard van zyne ziekte; eenigen zeggen dat het de jigt is, terwyl anderen beweren dat het eene beroerte is, welke de oorzaak is van de verlamming aan zyne zyde.

Augustus 16.

De *Algemeine Zeitung* van den 23sten Juny behelst een artikel gedagteekend Frankfort den 21sten Juny, gevende een uittreksel van den *Oostersche Spectateur* van den 30sten April, waarin gemeld wordt dat de Grieken te Smyrna hunne paaschdagen volgens hunne gebruiken gevierd hebben zonder in het minste daarin door de Turksche gezaghebbende gestoord te worden. Hetzelfde artikel bevat het volgende berigt: Kommodore Hamilton, kommanderende de Engelsche zeemagt in de Levant, kwam op den 7den dezer van zynen kruistogt tusschen de eilanden van den Archipel binnen de haven terug. Iparra voorby zeilende nam hy twee groote Grieksche mistieken en stak dezelve in brand. In eene smalle kreek benoorden Tino, nam hy eene schoener en twee andere mistieken; het scheepsvolk van gemelde vaartuigen vluchtten naar de gebergten zoodra zy het Engelsche fregat gewaar werden. De kapitein van de schoener bleef alleen aan boord. Hy had aan boord twee Turksche schaaphoeders, die de Grieken van Macedonien vervoerd hebben. Dit vaartuig werd op de plaats verbrand; de twee mistieken werden den volgenden dag in de haven van Smyrna verbrand, zonder twyfel dat de zeeroovers op het eiland mogen zien op welke wyze zy in het vervolg zullen behandeld worden.

Van Meziko.—De schoener Yellot van Vera Cruz brengt de tyding dat Commodore Porter aangenomen heeft het aanbod van het Mexikaansche gouvernement, en is benoemd geworden tot opperbevelhebber van de Mexikaansche zeemagt.

Augustus 26.

De gesteldheid des weders op het Vaste land van Europa.—Men verneemt uit Zweden, dat de brand in de bosschen van dat koningryk, welke grootelyksch is toegenomen, door eene voorbeeldelooze droogte van zeven weken achtereenvolgend, eindelyk met veel moeite is uitgebluscht geworden. Op twee plaatsen heeft de brand, de bosschen tot eene uitgestrektheid van negen mylen vernield. In het laatst van Juny was de dampkring te Stokholm zoo betrokken door de rook, welke uit den brand der bosschen ontstond, dat men bedacht was voor de veiligheid van de naburige plaatsen. De berigten van Zweden, wegens de schaden die het graan en de vruchten geleden hebben zyn bedroevend. Van Noorwegen en Denemarken ontvangt men geene betere tydingen. Terwyl in het Noorden van Europa zoo ellendig uitziet wegens gebrek aan regen, is dezelve overvloedig en aanhoudend geweest, in het laatst van Juny in Hongaryen, dermate, dat de rivieren derzelver oevers overstroomd hebben, en de Donau heeft groote schaden gedaan in de ommestreken van Presburg. Terzelver tyd was de regen overvloedig in de gebergten van Silesien, en op den 26sten was de Oder zeer hoog gerezen te Breslaw, maar begint reeds te dalen.

Lÿst der sedert den 1sten tot den 8sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Madame Remeem	Anna Catharina De jongh
D Gomez	Maria Hendryet Rosman
F. Sentiago	Anna Rita de Hooy
Hermina Develar	J. Lingsteyl
Maria Apits	Maritie Naten
Maria Martina Broton	Margaritha Henriques
Anna Teresa Stoke	Maria Isaac Pardo
C. Domenique	M. Morelle
A. Niepage	J. N. C. Jetting
Maritje Sensie	R. Germiodia
Sara Monsanto	Ths. Balentin
Guenpi de Boen	R. Lindo
Martina Maria	
Geertruida Elizabeth &	

Curaçao den 8sten September 1826.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

2 golet Merced, Alé, Poerto Cabello
—— Martha Eliza, Levy, St. Bartholomeus
4 bark Apollon, Peterson, Porto Rico
golet Aimable Lucia, Diedenhoven, Coro
—— Josephine, Boudewyn, Rio de la Hacha
—— Twee Broeders, Lacié, Coro
—— Dorothea, Evertsz, La Guayra
6 bark Bé, Simmons, Porto Rico
7 golet Morien, Mora, dito
—— Favorite, Merconje, La Guayra
—— Coriaqueño, Pimentel, Coro

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

4 golet General Sucre, Rekwester, Puerto Cabello
brik Hope Return, Baker, Alexandria
golet Josefina, Gatfield, St. Thomas
5. —— Dorothea, Evertsz, Aruba
6. —— Union Filantropica, Casseres, Coro
galjoot Louisa Margaritha, Möller, Maracaybo
golet Dos Amigos, Gonzales, Puerto Cabello
—— Maria, Clara, Porto Rico
—— De Gezusters, Wever, Aruba

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 10den September ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op verleden Zondag morgen is Z. M's. Brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, naar Puerto Cabello en La Guaÿra vertrokken.

Op Donderdag laatstleden is van deze haven naar Hellevoetsluis vertrokken, Z. M's. Pakket Brik de Sirene, gekommandeerd door den luitenant ter zee, der eerste klasse A. Klein.

Met de vaartuigen welke gedurende deze week alhier zÿn aangekomen, hebben wÿ eenige Colombiaansche nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 24sten Augustus ll. De voornaamste berigten welke wÿ in dezelve gevonden hebben, zullen onze lezers in de eerste bladzÿde van dit nummer geplaatst vinden.

Verders hebben wÿ een extraordinaire Gazette van Carthagena in manuscript ontvangen, gedagteekend 10den Augustus 1826, behelzende eenen brief van Bogota van den 29sten Julÿ, waarin gemeld wordt, dat er officiele mededeeling ontvangen is, van den kommandant van La Meza, berigtende dat volgens aanschrÿving van Espinal en Neiva, de President Bevrÿder reeds in dat departement was aangekomen en dat hÿ op den 2den Augustus te La Meza verwacht wordt.

Ook vernemen wÿ mondelÿks, dat twee Bataljons van de Apure tot Generaal Bermudez overgeloopen zÿn.

Uittreksel van een' brief uit Maracaÿbo, gedagteekend den 26sten Augustus 1826.

"Op Dingsdag den 22sten dezer, des voormiddags te elf ure heeft men alhier verscheidene achter eenvolgende en zeer hevige schokken eener aardbeving bespeurd; de aarde bewoog zich voor omtrent dertig secondes in alle rigtingen, en de laatste schok vooral, was zoo geweldig, dat een ieder uit de huizen liep en voor omtrent 15 minuten in de straten bleef staan, vreezende dat zÿ door nog eenen schok gelÿk de laatste, onder de puinhoopen hunner huizen begraven zouden worden. Akelig was deze vertooning om de straten als opgevuld met menschen te zien, een groot aantal op hunne knien en onder het uitroepen van *Misericordia,* zich zelven kruizende en met angst en vrees op het gelaat de uitwerksels van dit verschrikkelÿk natuurverschÿnsel afwachtende; nog nimmer heb ik deze soort van stuiptrekkingen der natuur bespeurd; een geluid als dat van het losbranden van een aantal stukken geschut, hetwelk zich als uit de ingewanden der aarde liet hooren, verdubbelde het vreeselÿke van dat gevaarvol toneel; eenige huizen hebben min of meer schade bekomen; en men verzekert dat eene aardbeving gelÿk deze, menige andere steden in puinhoopen zouden veranderd hebben, doch daar de constructie der huizen van deze stad, die van alle andere steden op deze kust in sterkte overtreft, is hoofdzakelÿk toe te schrÿven dat die geweldige schokken geene meerdere verwoesting aangerigt hebben, men vreest echter dat deze aardbeving in sommige plaatsen noodlottige gevolgen moet gehad hebben, en dat deze voorspelling weldra zal bewaarheid worden; men is het meeste beducht voor de stad van Merida, welke door hooge bergen omringd zÿnde, zeer aan aardbevingen onderhevig is.

"Uit brieven van Bogota verneemt men tevens dat sedert de maand Junÿ nog gedurig ligte schokken van aardbeving aldaar bespeurd worden, en dat de meeste inwoners hun verblÿf als nog buiten de stad in kleine hutten houden.

"De Amerikaansche Konsul van St. Martha, de heer Furget, welke zich voor eenigen tÿd in Bogota bevond, werd aldaar onlangs op eene gruwzame wÿze vermoord. Het schÿnt dat men hem heimelÿk had doen verwittigen om op zÿne hoede te zÿn, dewÿl men het op zÿn leven gemunt had, hÿ nam toen de noodige precautien in acht, en sliep altÿd met een paar met scherp geladene pistolen en eene sabel aan zÿne zÿde; in den nacht van den ——Julÿ kwam hÿ echter, niettegenstaande de voorzorg welke hÿ gebruikt had om de deur van zÿn slaap vertrek van binnen te sluiten, ellendig aan zÿn einde, des morgens vond men hem op zÿn bed levenloos liggen; men had hem de keel afgesneden, en met zÿne eigene sabel door het hart geregen; men heeft als nog niet kunnen ontdekken, wie de moordenaars geweest zÿn."

VERDERE UITTREKSELS VAN ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

Augustus 19.

Met de aankomst van een vaartuig van Kaap de Goede Hoop, zÿn er berigten ontvangen geworden, dat het fregat de Tamar, op den 8sten Februarÿ te Colombo, van Rangoon is aangekomen, brengende tÿding dat de vÿandelÿkheden met de Birmannen weder begonnen zÿn. De omstandigheden zÿn als volgt: Sir Archibald Campbell, wiens hoofdkwartier een korten afstand van Prome op den weg naar Ummerapoora was, kreeg aanleiding om den vÿand van slechte voornemens te verdenken, want hÿ bemerkte dat na het sluiten van den wapenstilstand, de krÿgsmagt van den vÿand aan de tegenovergestelde oevers van de rivier versterkt werd, en dat zÿ druk bezig waren nieuwe stokkades te maken. Daarom hield hÿ zÿne troepen byeen gesloten, afwachtende het einde van het tÿdstip waarop de ratifikatie des vredes traktaat bepaald is, namelÿk op den 18den Januarÿ, wanneer dezelve van de hoofdstad zou ontvangen worden. Dien dag is verloopen zonder de minste kommunikatie wegens de aankomst van de ratifikatie.—Sir A. Campbell hield zich toen overtuigd dat de Birmannen verraderÿ plegen, en zag de noodzakelÿkheid in om een beslissend slag te leveren, ten einde hen te leeren dat men een Britsche onderhandelaar niet gering moet achten.

Na al zÿne toebereidselen gemaakt te hebben, trok hy op den 20sten de rivier over en bestormde het leger van den vÿand en behaalde zoodanige aanmerkelÿke voordeelen dat de Birmannen in alle rigtingen moesten vlugten, latende hunne krÿgsbehoeften en alle baggagien in de handen van de Britten. Men zegt dat er eene groote som gelds by die gelegenheid aldaar gevonden is, en al de stokkades van den vÿand zÿn vernield geworden. Het is nog niet bekend wat Sir Campbell verder zal uitvoeren ten gevolge der schending van het traktaat, waar men veronderstelde dat hÿ niet verder zal voortrukken, tot dat hÿ nadere informatien zal hebben ontvangen omtrent het plan, hetwelke de vÿand in vervolg zou maken. Men zegt dat hÿ eene proclamatie had uitgevaardigd, waarin die provintien, welke overgedaan zÿn aan en gesteld onder de bescherming van Groot Brittanje bÿ het laatste traktaat, opgeroepen worden om zich onafhankelyk van den koning van Ava te verklaren, beloovende haar de ondersteuning van Groot Brittanje om zich als afgescheidene staten te onderhouden. Men zegt verder, dat het voornemen om Rangoon eene vrÿe haven te maken, volgens eene andere bepaling bÿ het traktaat, onder dezelfde waarborg zal plaats hebben.

MENGELWERK UIT DE ARNHEMSCHE KOURANT.

COLLEGIUM PHILOSOPHICUM.

Het is ons oogmerk niet, om thans over deze instelling, als zoodanig, te spreken, maar om onze Lezers de wÿsheid des konings te doen opmerken, die wel eenen heilzamen maatregel moet genomen hebben, daar Frankrÿk, zoo vreeselÿk opwekte. De *Etoile,* het ministeriele Fransche papier, kon natuurlÿk nooit gunstig zÿn aan eene echt constitutionele, vrÿheidlievende en vrÿheid ontziende maar niettemin vaste Regering, gelÿk de onze; maar sedert de oprigting van het *Collegium Philosophicum* houdt de *Etoile* niet op van op de onwaardigste wÿze Z.M. zelf, en deszelfs waardigen en verlichten staatsdienaar, den Heer Goubaud (den laatsten zelfs personeel) aan te tasten, met eene schaamteloosheid, die waarlÿk voor een ministerieel papier, hetwelk anders omtrent vreemde bevriende mogendheden nog altÿd zekere vormen eerbiedigt, al heel opmerkelÿk is. Men zegt van het doorluchtige huis van Oranje, dat het te voren onder één godsdienst en regering staande en gelukkige Nederlanders verdeeld heeft, en dus zoekt de Belgen dit huis en deszelfs doorluchtig opperhoofd als vÿandig aan de Roomsche godsdienst voor te stellen, om dat het begeert, dat de Roomsche geestelÿkheid *kundig* zÿ. Zouden dus *onkunde* en *Catholicismus* volstrekt moeten zamengaan? (*Welk eene schande zoekt de Etoile op zÿnen godsdienst te werpen!*) Voorts ontziet men zich niet, van Z.K.H. prins Frederik te zeggen, hoezeer het te verwonderen is, dat, terwÿl in Rusland geen ambtenaar of *Gegradueerde* lid van eenig geheim genootschap mag zÿn, in Nederland zelfs een prins eenen Vrÿmetselaar (den Heer Goubaud) de band boven het hoofd houdt, wanneer hÿ de (Jezuiten) Collegien afschaft, *tegen den zin der Vol-*

ken. Zonder *zekeren Grootmeester* zou de Heer G. reeds lang verwÿderd zÿn. De Heer Goubaud wordt daarin *Groot-Inquisiteur* genoemd. Men zegt, dat *er duizende jonge lieden zonder opvoeding en zonder middelen zÿn, om hunne opvoeding voort te zetten.* Men legt aan het concordaat van Rome opzettelÿke hinderpalen in den weg, men wil het niet sluiten, niettegenstaande het voorbeeld des konings van Pruissen.—Er bestaat geene ware vrÿheid van drukpers; want niemand mag tegen het *Collegium Philosophicum* schrÿven. Vooral over de spotprenten tegen de Jezuiten, en de vertooning der gruwelen der Inquisitie op de jongste kermissen, is de Schrÿver zeer geërgerd; de Roomschen te Amsterdam hebben daartegen voorstellingen gedaan, *aan welke de Protestantsche Magistraat* heeft gemeend regt te moeten doen. (Dus is die *voorstelling* er verboden?)—*Ieder een is over deze tentoonstelling verontwaardigd geweest.* Er zÿn *auto da fe's* voorgesteld, en dit is eene hatelÿkheid tegen den naam der *Bourbons* en eene kleindochter van *Lodewÿk den Groote*. De Roomschgezinde Belgen hebben *alle* tegen het dank-adres aan den koning gestemd, bÿ gelegenheid der jongste aanspraak van den troon, alleen de Hollandsche leden kunnen het goedgekeurd hebben. Maar tevens wordt ons, ter *eere* van de Hollanders, eene merkwaardige daadzaak gemeld: een particulier uit dat land heeft *honderd duizend guldens* gegeven tot de oprigting van een Jezuiten Collegie in Ierland, dezelfde persoon had ook eene der zwaarste sommen voor de dÿkbreuken gegeven. Men erkent echter tevens, dat deze Hollandsche particulier meer voor de Jezuiten gedaan heeft, dan geheel Europa te zamen. Dus heeft geheel Europa voor deze *weldadige* orde geene enkelde tonne gouds over, volgens het eigene getuigenis harer Dagbladen. Gelukkig! dan zal deze teelt den boozen vÿand toch het hoofd niet zeer omhoog heffen. De geheele geest der *Etoile* is dus onze Regering te doen voorkomen als hare Roomschgezinde onderdanen *verdrukkende*, omdat zÿ niet wil, dat dweepzieke Papen de grondstellingen voortplanten van blinde gehoorzaamheid aan eene vreemde magt, aan een Italiaansch Hof, omdat het eene orde niet begeert, die leert, dat *het doel de middelen heiligt*, en, ingevolge deze heerlÿke stelling, den voorzaat des thans regerenden konings, door eenen dweeper, wien zÿ den Hemel beloofde, heeft doen vermoorden, even als den deugdzamen *Hendrik IV.*, Frankrÿks, besten koning, gelÿk zÿ ook den grooten *Ganganelli*, Rome's edelsten Paus, heeft doen vergiftigen, en den koning van Portugal, die de meest heilzame veranderingen in het Bestuur deed bewerkstelligen, door adelÿke struikroovers wilde laten doodschieten. Hoe zeer de Roomsche Godsdienst door de Regering beschermd en zelfs begunstigd wordt, daarvan mag die menigte Roomsche Kerken getuigen, welke men in onze Noordelÿke Provincien allerwege ziet verrÿzen; terwÿl (zoo *partÿdig* is de regering voor de Protestanten?) zelfs in verval zÿnde kerkgebouwen, gelÿk de oude Waalsche kerk te Leÿden, waarin de asch van Scaliger rustte, bÿ gebrek aan het noodige herstel, moeten afgebroken worden, en men in dorpen, gelÿk te Oestgeest bÿ Leÿden, waar onlangs eene zeer fraaÿe Roomsche kerk en pastorÿ met een toren gebouwd is, den bouwvalligen toren der Hervormde kerk niet kan herstellen, maar afbreken moet. Wÿ vermelden deze daadzaken niet als *verwÿt* tegen de Regering, dat zÿ verre: want er kunnen gewigtige redenen voor bestaan, die wÿ niet kennen; maar zÿ bewÿzen toch zoo klaar als de dag, dat onze Regering niet partÿdig of vÿandig gezind is tegen de Roomschgezinden, zelfs in dat gedeelte des Rÿks, waar hun getal naar evenredigheid het kleinste is.

The following is an extract from an Extraordinary Gazette of Carthagena.

Carthagena of Colombia the 10th of August 1826.

The father of his country Simon Bolivar treads already the territory of Colombia; the friends of order, of union and of liberty ought together to congratulate themselves, upon his re-appearance. His arrival is the Iris of Peace and assures the re-establishment of concord, and will unite with indissoluble bands, under the auspices of the laws, all the Colombians. Honor and everlasting gratitude to the Liberator of the country; he comes to cover himself with new glory, uniting to his eminent services, that of saving Colombia from anarchy and the horrors of the civil war, which threatens us. Our social institutions are now save. Glory to Bolivar.

The following letter which we copy, is just arrived by post from the capital; we hasten to communicate its contents for general satisfaction and rejoycing.

Bogota, 29th of July 1826.

An official despatch is just arrived from the commandant of *La Meza*, communicating news from Espinal and the government of Neiva, which says that the President is now in this Department, and will be at *La Meza* on the 2d of the ensuing month. This news gives me the greatest pleasure. Long live the Republic, the Union and Liberty.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

AUGUST 5.

Spanish Constitutionalists.—The papers give the following account of the fate, and residence in exile, of the principal Generals and Chiefs of the Spanish army, who have figured in the history of Spain, since and during the Revolutions therein, viz

Executed—Lt. General Lacy, Major General Porlier, Riego, and l'Empecinado.

In Exile—Generals Mina, d'Alava, Butron, Valdez Mendez Vigo, Quiroga, Castellan, Torryos, Palacos, Placentia, Zoldivar, and Lopes Banoz. *in London and England* Villalon, Barrieo, and Milans, *in Jersey.* Villacampa, *in Malta.* Vigodet, *in Gibraltar.* D'Aogo'a, *in Italy.* Abisbal, Ballesteros, and Morillo, *in France.* The Duke del Parque in prison in Cadiz. Rios in prison in Badajoz. Almandaver *in Brussels.* Jaurequi *in the United States.* The place of exile of Don Carlos Espinosa is not known.

African Expedition—Melancholy intelligence has been received from the expedition into Africa. Early in December Captain Clapperton obtained leave to pass through Hio (the Yariba of the Arabs), the king of which appointed him an escort of guides and horses; and by the middle of the month he reached Jennah, a considerable town in that kingdom, after a difficult and fatiguing journey, principally through bush or thick woods. As he advanced, however, into the highest district, the landscape became more beautiful and progress more easy; the natives were hospitable, and, besides being decently equipped in caps, shirts, and trowsers, possessed numerous horses, and were great equestrians. From Jennah to Katunga, the capital of Hio is about thirty days' distance (perhaps from 250 to 300 miles), and the Niger (Kowara) is thence only three days' march. Capt Clapperton and his servant Richard had both had the country fever; but were recovered, and enjoyed a healthier climate on their route from Jennah, which lay over the Kong mountains. By the last accounts they were half way to Katunga, in 8° 23' 30"; the thermometer fallen from 98 to 89 or 90°; and the elevation above the sea estimated at 2500 feet. From a place called Engua, captain C. writes, that his fellow traveller, Mr. Pearce, had died on the preceding day, the 27th of December; while Dr. Morrison and his servant, both unable to proceed, had returned to Jennah, and died there.

The other division of the Expedition had made its way to Dahomey, where the king and his captains treated our countrymen very kindly. Mr. Dickson had also had a seasoning fever; but, on becoming convalescent, had a palaver with the Majesty of Dahomey, and on the last day of the year left his court with fifty armed men and a hundred bearers, commanded by a relation of the king, for a town called Shar, seventeen days' journey towards the north, and situated to the south west of Yaury.—Mr. James had returned to the coast.—*Literary Gazette.*

AUGUST 12.

The spirit of litigation was, perhaps, never carried to a greater extent than in the cause between two eminent potters of Handley green, Staffordshire, for a sum of *two pounds, nine shillings and one penny.* After being in Chancery eleven years, from 1749 to 1760, it was put an end to by John Morton and Randle Wilbraham, Esqrs., to whom it was referred; when they determined, that the complainant filed his bill without any cause, and that he was indebted to the defendant at the same time the sum for which he had brought this action." This they awarded him to pay with a thousand guineas of costs.

Mons. Mazotier, a physician of Strasborgh, asserts that he has discovered a cure for intoxication in acetate of potass; by the use of which he engages to make a drunken man sober in five minutes. The same remedy is, he says, a specific for the gout, the origin of which disorder he attributes to the prevalence of uric acid in the system. If his reasoning be correct, any podagrical valetudinarian, who feels a fit coming on, has nothing to do but to eat half a pound of soap for his breakfast, and the enemy is defeated *in limine.*

AUGUST 19.

American papers to the 26th ult. have been received. A vessel had arrived at Philadelphia from Calcotta, which on the 4th March passed the steamboat Enterprise on the entrance of the river Hongley, and reported that the British army had reached Ava, the capital of the Burmese kingdom; and that Sir A. Cambell had sent in word to the king, that unless the terms contained in the treaty previously concluded with his generals were acceded to within twenty four hours, he would destroy the city.

AUGUST 23.

South America—The British government has fitted out an expedition for the purpose of surveying the coasts of Patagonia, Terra del Fuego, round Cape Horn, &c. Much augmentation is anticipated in the sciences of geography, botany, and natural history.

A Sixth Continent.—An extraordinary phenomenon, presented in the southern ocean, may render our settlements in New South Wales of still more eminent importance. A sixth continent is in the very act of growth before our eyes! The Pacific is spotted with islands through the immense space of nearly fifty degrees of longitude, and as many of lattitude. Every one of these islands seems to be merely a central spot for the formation of coral banks, which, by a perpetual progress, are arising from the unfathomable depths of the sea. The union of a few of these masses of rocks shapes itself into an island, the seeds of plants are carried to it by birds or by the waves, and from the moment that it over tops the waters, it is covered by vegetation. The new island that it constitutes gives in its turn a centre of growth to another circle. The great powers of nature appear to be still in peculiar activity in this region; and to her tardier process she sometimes takes the assistance of the vulcano and the earthquake.—From the South of New Zealand to the north of the Sandwich islands, the waters absolutely teem with those future seats of civilization.

M. Von Weber, the distinguished composer of *Der Freischuts, Euryanthe, Oberon,* and other musical works of the first order, died on Monday, (June 5), at the house of Sir George Smart, in Great Portland street, London, where he has resided since his arrival from the continent. His age, we understand, was only 39; and thus M. Von Weber, who undoubtedly was one of the greatest musicians that has existed since Mozart, has, like him, been taken from that profession to which he was an ornament, before he could be said, in point of age, to have attained the full maturity of his genius.

From the Albany Argus, May 23

Spirit of the Times.—On Sunday morning the canal boat Eclipse, Mr. Caleb Blodget, capt, and owner, arrived in this city, via Lake Erie and the canal, direct from Ohio, with a cargo of whiskey, pork and potash. She left Monroe, Achtabula county, Ohio, on Thursday week, towed by the steam boat Henry Clay to Buffalo or Black Rock. She is a fine well built boat, of the largest dimensions. We understand that another, from the same state and of similar dimensions, is on the way. The Eclipse left Buffalo with 24 passengers, 8 of whom came through. She is the first boat from Ohio. Perhaps a stronger illustration of the spirit of the age, the facilities of intercourse afforded by our works of improvement between very remote parts of the Union, and the prevalent disposition to make the utmost application of them, cannot be easily given.—*American paper.*

FROM ST. THOMAS PAPERS.

AUGUST 12.

London, June 19.—In the *Oriental Spectator* is an article dated Smyrna, April 28. If the accounts which it gives could be depended upon, it would certainly result from them, that the Greek cause is in a desperate state, for it would seem that it has become necessary for the English to burn their ships for their piratical attacks on commerce, and Mavrocordato is said to have fled to escape a violent death. The late Court of admiralty at Napoli di Romania has resigned because it would not have its decrees dictated to it by pirates, at the point of the poniard. That Court, it is added, has been re organised, and three Cephalonians now compose it, who are known, from their excesses, and who will act in concert with the pirates.

By the arrival of the Emerald at Boston, from Calcutta, the reports recently circulated of the renewal of hostilities between the British and Burmese are confirmed. The E. sailed on the 20th of February, and at the latest dates from the scene of action, the British forces had gained some advantage over the Burmese. The armistice was a mere feint on the part of the latter to recruit and gain fresh strength.

We have since received the Boston Palladium of Tuesday. Its editors have been favoured with Calcutta papers to Feb. 20, inclusive.

It appears the Burmese suffered the time in which the treaty of peace was to be ratified to expire, without taking that step, that the British thought the whole affair a trick, recommenced hostilities Jan. 19, took the city of Melloon, and advanced 12 miles beyond it. In the city they found the original treaty, which had never been sent to Ava, (another account says a copy had been sent)—the British took about thirty thousand rupees in money, a large magazine of grain, and a great quantity of military stores. The determination is to make peace only at the capital.

One of the papers states that the British obtained 90.000 sacs of specie among their booty at Bhurtpore.

AUGUST 16.

(From a Liverpool paper, July 1.

The *Journal des Debats*, of the 23d ult. contains three edicts of the Emperor of Brazil; the first, dated Rio de Janeiro, the 26th of April, confirming the Regency appointed by the will of John VI.; the second dated the 27th same month, granting a free pardon for political offences committed by any of the Portuguese, previously to the date of the decree; the third, which is the most important, contains the abdication of the crown of Portugal in favour of Don *Pedro's daughter, Donna Maria—The* princess, however, is not to leave Brazil till the oath shall have been taken in Portugal, to the Constitution, which his imperial majesty will cause to be promulgated, and till the marriage between Donna Maria and Don Miguel shall have been concluded.

AUGUST 19.

LORD COCHRANE.

Capy of a letter from Lord Cochrane to His Highness Mahomed Ali, Pacha of Egypt.

[London, July 1.]

Your employing foreigners in your military and naval service, the privilege which you claim and exercise of building and equipping ships of war in neutral states, and of purchasing steam vessels, and hiring transports under neutral flags, for hostile purposes, and to transport to slavery a people whom the Ottoman arms have never yet been able to subdue, warrants a belief (whatever your sentiments may be), that the civilized, educated, and liberal portion of mankind will be gratified, that succours, similar to those which you have unfortunately obtained hitherto from those states, are now about to be afforded to the brave, the oppressed, and suffering Greeks: nor will the advantage derived be wholly theirs; for until you shall cease, or be forced to abandon your inhuman traffic in Christian slaves, and the commission of cruelties which stain the character of man, your subjects must inevitably continue barbarous—a state from which it would be a source of great gratification to contribute to release them.

It is true that the Christian world have not of late contended in arms with those of your faith, on points of religion; that they have not, however, fallen into a state of apathy so great as to see unheeded the perpetration of those enormities which you are daily committing on their Christian brethren; a sentiment with which no feeling of animosity towards you, or towards your people, is combined, but on the contrary, a desire to render you every good service consistent with that duty paramount to all others—namely, to wipe out the stain from the civilized world, of unfeelingly and inhumanly co operating to exterminate, enslave, and transport to bondage a whole Christian people; and such a people, the descendants of those Greeks, whose genius laid the chief foundation of literature and the arts, who reared those noble monuments and edifices, which time, and the more destructive barbarian hand, have yet failed to destroy, and which, compared with the wretched hovels of your hordes, may better point out to you the elevation they attained, and prostrate state in which your people are—owing, alas! to the baneful effects of bigotry and despotic sway.—Surely, surely there is ample field for the exercise of your energies at home, in encouraging industry, the arts, and sciences, in promoting the civilization of your people, and in enacting equitable laws for the security of persons and property: on which basis the national prosperity of all countries must rest. But should your ambition, not content with bestowing blessings like these on your native land, lead you to soar almost above mortal acts, distant oceans would unite, and the extremities of the globe approach at your command: thus might your name be rendered immortal, and Egypt again become the emporium of commerce, and one of the richest and happiest nation upon earth. How infinitely great the glory of such acts! How despicable the fame of a tyrant conqueror—the ruler of slaves!

It would be pleasing to support you as the author of great and good works; but it is shameful to permit your present proceedings, and dastardly to leave the unfeeling apostate sons of neutral and Christian nations unopposed, aiding to perpetuate barbarism for horrid gain, drawn from the price of Christians torn from their homes, and sold as slaves in foreign lands.

Against these atrocious men, my companions and myself cast the gauntlet down, and will contend, in the hope, that you and they may perceive your true interests, and great error, and pursue a different course before it shall be too late. Quit the classic sacred soil of Greece.—Let the flayings, and burnings, and impalings of this people cease; and, oh! shocking to humanity! the ripping up of pregnant females, and the hewing in pieces of their infant babes, and other acts yet worse than these, too horried to relate! Release the Christian slaves—pursue an honourable and enlightened path, and we become friends to aid you in your pursuits. But should the present course be continued, let the hands of cruel assassins in your employ count on our opposition; count, too, on our neutralizing the effect of every vessel procured or brought from Christian States. "Hear the word of the Lord, ye rulers," (in the prophecy now to be fulfilled) "Wo to them that go down to Egypt for help and stay."* "When the Lord shall stretch out his hand, both he that helpeth shall fall, and he that is helpen shall fall down, and they shall fall together."

Instead of filling brimful the cup of bitterness, of which you yourself must ultimately drink, how admirably might you employ your people, and your treasure, the waste whereof is rearing to you a barbarian successor, to prolong the bondage of Egypt.

The Christian prayer of those called to rescue their suffering brethren is, that, conforming yourself to the dictates of reason and humanity, you may live long to benefit mankind; and as you are more enlightened than your predecessors, so may you become more humane and just.

(Signed) COCHRANE,

* Isaiah, c. 31.

AUGUST 23.

(From a late London Paper.)

The *Times* of June 23, published an article which they entitled a *Document*, purporting to be a letter from Lord Cochrane, addressed to the Pacha of Egypt; in which his Lordship is made to assume the language of a potentate, by threatening the Pacha with his vengeance, in fact, declaring war against him, unless he should abstain from his accustomed barbarities.

That Lord Cochrane should assume such a tone is very improbable, and the article itself, therefore, is considered to be a manœuvre for the purpose of raising the value of the Greek loan; but the fact that Lord Cochrane was organizing a considerable maritime force, partly in this country, and partly in North America, for the purpose of aiding the Greek Insurgents, was known many weeks ago. The gentlemen in the city of London, who were assisting his Lordship in his meditated breach of the laws of this country, were extremely unwilling that attention should be pointed to their proceedings at that stage of their progress. But now that their stores are all fairly embarked, and under sail, and what is more important still, paid for by the *Marquis of Maranham* the truth may be told without fear of contradiction.

The arrival of Lord Cochrane in those seas, even at this late period, may have most important effects; nay, we think must have them, if the Greeks have sense enough to put their whole force under his guidance, and submit to have a few English or American officers in each of their vessels, and can muster patience to stick together for a single season.

Whatever other effects Lord Cochrane's arrival may produce, it is clear, however, that it can hardly fail to render the preservation of our neutrality a task of tenfold difficulty.

The English are cutting down their 74's to make frigates of them of a heavy class. The Barham, Alfred and Dublin, three 74's, are hereafter to be called frigates, each carrying 52 long 32 pounders.

An article published in the Prince of Wales' Island paper, mentions an arrival in the port which was certainly a novelty, and excited much attention. His Cochin majesty's frigate Toy Lang, mounting thirty two guns, commanded by Woyeng Vaufeng, and his majesty's brig Bauloang, Hoong Kongston, commander, from a cruise, last from Singapore, arrived on a visit to the island. These vessels were lately built under the superintendence of a Frenchman.—The ship is a neat model of a vessel, measuring about 350 tons. The hull, masts, &c., are painted in a very fantastic manner.

Mr. Jefferson.—We learn that the venerable and lamented Jefferson, the day defore his death, expressed his desire to die on the Fourth of July, and just before his death, his perfect readiness and willingness to die, and manifested but one regret, that the lottery which had been granted him had not been completed, and his creditors paid. He desired there might be no procession attending his body to the grave. He said that he had done for his country and mankind all that he could, and that he now resigned his soul without fear to his God and his daughter to his country. We learn from the same source, that he has left his life, written by himself, ready for the press. He retained his faculties unimpaired to the last, and died, as we are informed, not only with resignation but with cheerfulness.—*American paper.*

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, August 16.

ACT OF THE ILLUSTRIOUS MUNICIPALITY OF PUERTO CABELLO.

In an extraordinary session of the Illustrious Municipality, held in the city of Puerto Cabello, at eight o'clock, on the night of the 8th of August, 1826, at which were present, the acting first Alcalde, Jose Maria Peres, Messrs. Fernando Paez, A. Julien, Justo Flores, Manuel Garavan, Miguel Herrera, Jose Leandro Mombrun, presided over by the acting Political Municipal Chief, Jose Sanches de Agreda, at whose instigation moreover this session was held, in consequence of the people having but now proceeded in a body to his house, in order to solicit him to assemble this corporation forthwith, shouting enthusiastically at the same time, "*Long live the President of Colombia.*" "*Long live General Paez,*" "*Success to the Federation of Venezuela*" and in presence of the people themselves, who crowded to the Town Hall, filling it, its corridores, and even its adjoining streets, with persons of all ranks, ages, and professions, that is to say, in the presence of all Puerto Cabello;—the Licentiate Francisco de Paula Quintero was directed to learn from the people, the cause of this agitation, and the source of their inquietude. The Sindic of the Court, immediately replied, that it arose from their wish to constitute a federal form of government in Venezuela, which, as being the voice of the people, could not be rejected by them. Before the Sindic had concluded, he was interrupted by various shouts of "Federation, Federation Federation is our desire, Federation is our object." "Success to Federation." Let this be deemed the moment of its being sanctioned by a united people. "Long live the President of the Republic." "Long live General Paez."

Some of the citizens remarked than an organized plan would be necessary to this end—others pointed out the fatal effects of silence on the subject—whilst others took a delight in enumerating the advantages of Federation: it was proposed that other Municipalities should invite the people to follow this example, and that the event be communicated to his excellency the civil and military chief of Venezuela, in order that through his influence, the issue might be more easily obtained. The opinion of the Licentiate already mentioned was applied for; who in consequence made a speech, showing the necessity of satisfying the wishes of the people, and even the advantages arising therefrom. In this state of the proceeding, it was announced to the populace that they might withdraw, and remain tranquil, under a conviction that the Municipality would proceed in accordance with their wishes. They then left the session hall, protesting the unbounded confidence they had in the Municipality, and requesting that both themselves and the rest of the people, might be apprized through the medium of the press, of the result of its proceedings. When the I. Municipality found that all was tranquil, and that the citizens had retired contentedly to their homes, it found itself deprived of all power of acting discretionally, in opposition to a people, who abandoned to joy and enthusiasm, took a pride in stating their wishes with the more energy, as being founded in good faith, and in justice.

On re examining its proceedings, the Illustrious Municipality decreed that an act should be published, detailing the nature of this event, which is to be considered, as a monument, recording the moment, when the people of Puerto Cabello proclaimed the Federation of Venezuela; that five copies thereof should be drawn out, two of which should be addressed to the I. Municipalities of Valencia and Caracas, with the view of making the wishes of the people known to them; that with the same intention, one should be transmitted to the governor of the province, the cost of which should be defrayed out of the corporation funds, and lastly, that a copy should be sent to his excellency the civil and military chief of Venezuela, in order that he may interpose his influence for consolidating this, and the other cities, which will doubtless imitate it, under the federal system they so much desire. Which act being concluded, was signed by us as under.

Josè Sanchez de Agreda—J. Maria Perez, Fernando Paez—A. Julien—Justo Flores.—Manuel Garavan.—Miguel Herrera.—Josè Leandro Mombrun.

JOSE ANTONIO PEREZ, Sec.

Copy of the original which is registered in my office, and which copy has been made by order.

Puerto Cabello, August 10, 1826.—16.

JOSE ANTONIO PAEZ,
Sec. of the Municipality.